

РЕШЕНИЕ

№ 204

гр. София, 05.06.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АПЕЛАТИВЕН СЪД - СОФИЯ, 11-ТИ НАКАЗАТЕЛЕН, в публично заседание на десети май през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Веселина Вълева

Членове: К.а Костова
Магдалена Лазарова

при участието на секретаря РОСИЦА СТ. ПЕЙЧЕВА
в присъствието на прокурора Ю. Л.

като разглежда докладваното от К.а Костова Въззивно частно наказателно дело № 20231000600455 по описа за 2023 година

Производството е по реда на глава XII от АПК.

С решение № 104 от 24.10.2022 г. по ЧНД № 567/2022 г., Окръжен съд - Враца, е потвърдил Заповед № Л-3855/31.08.2022 г., издадена на основание 120, ал.1 от ЗИНЗС, на главния директор на ГД „Изпълнение на наказанията”, за изолиране на осъдения К. С. С. (намиращ се в понастоящем в затвора Враца) в единична килия без право на участие в колективни мероприятия за срок от два месеца.

Против решението е депозирана жалба от адв. Д. Н., защитник на осъдения и лишен от свобода К. С. С., с оплаквания за постановяването му в противоречие с материалния закон. В жалбата се твърди липса на доказателства за изграждане на извод, че поведението на С. е престъпно и в частност, че представлява посегателство върху живота или здравето на други лица. Според защитата позоваването от административния орган, а после и от Окръжен съд – Враца на наложени на осъдения дисциплинарни наказания по ЗИНЗС, не са касаели провинения, като опит за бягство, физическо саморазправа с лишени от свобода или служители или закани с такава, докато разпоредбата на чл.120, ал.1 от ЗИНЗС предполага по-тежки нарушения на дисциплината, които да са свързани именно с подобни провинения и да съществува реално, а не предполагаемо физическо посегателство спрямо друго или застрашаване с посегателство. Сочи се още, че атакуваната заповед накърнява принципа „non bis in idem“ и разпоредбата на чл.105, ал.2 от ЗИНЗС, защото с нея е била наложена дисциплинарна мярка по чл.120, ал.1 от ЗИНЗС за деяние, което по-рано е било квалифицирано като нарушение по чл.97, т.4 от ЗИНЗС и за което на С. е било наложено дисциплинарно

наказание по чл.101, т.7 от ЗИНЗС – „изолиране в наказателна килия“ за срок от 5 денонощия, със Заповед № Л- 2379/24.08.2022 г. на Началника на ЗОЗТ „Бойчиновци“ при затвора – Враца. Възразява се, че по същество дисциплинарното наказание по чл.101, т.7 от ЗИНЗС е идентично с налагането на дисциплинарната мярка по чл.120, ал.1 от НК, понеже и двете се изразяват в изолиране на даден лишен от свобода в единична килия, в ограничаване за известен период от време на възможността му да контактува с други лишени от свобода, да поддържа социални контакти и се въздейства на правото му на свободно придвижване в рамките на пенитенциарното заведение. Изразява се становище за недопустимост въпросната мярка да ползва като основание деятелност, за която лицето вече е санкционирано. Обръща се внимание, че по делото не е представена цялата дисциплинарна преписка във връзка с издаването на Заповед № Л- 2379/24.08.2022 г. на Началника на ЗОЗТ „Бойчиновци“ при затвора – Враца, което пречатства възможността за адекватна съдебна преценка. В тази връзка се моли, обжалваното съдебно решение да бъде отменено и да се постанови друго, с което да се отмени Заповед № Л-3855/31.08.2022 г. на главния директор на ГД „Изпълнение на наказанията“, издадена на основание чл.120, ал.1 от ЗИНЗС.

В съдебно заседание представителят на А. – София намира, че решението на Окръжен съд – Враца е правилно и законосъобразно. Счита за неоснователни отправените упреци от защитника на лишения от свобода относно липса на предвидените в чл.120, ал.1 от ЗИНЗС предпоставки за прилагането на дисциплинарната мярка „изолиране в единична килия за срок до два месеца без право на участие в колективни мероприятия“. С оглед на застъпеното становище, развива съображения за наличие на доказателства за извършвани системни нарушения на дисциплината в затворническата среда от осъдения С., именно които са мотивирали издаването на атакуваната заповед. В споменатия аспект се фокусира и върху наличните данни за вероятно осъществени престъпления от страна на осъдения С.. Навежда още аргументи за неоснователност на оплакванията на защитата досежно наказването на лишения от свобода два пъти за едно провинение, доколкото видно от съдържанието на заповед № Л-2279/24.08.2022 г. и заповед № Л-3855/31.08.2022 г. е, че същите са били издадени за различни нарушения. По тези съображения се иска решението на Окръжен съд – Враца и оспорената заповед на ГД „ИН“, да бъдат потвърдени, а жалбата на лишения от свобода да бъде оставена без уважение.

Защитникът на осъдения С. – адв.Н. поддържа изцяло депозираната жалба и изложените доводи в пледоарията си пред контролирания съд. Моли да бъде отменена заповедта на главния директор на ГД „ИН“, както и решението на Окръжен съд – Враца за нейното потвърждаване.

Лишеният от свобода С. твърди, че е бил незаконно изолиран, без да били налице основните за това. Настоява да бъде отменен съдебният акт на Окръжен съд – Враца и заповедта за налагане на мярката по ЗИНЗС.

Представителят на ГД „ИН“ – гл. инспектор М. Г. заема позиция, че обжалваната заповед е законосъобразна и правилна. В този смисъл предлага решението на Окръжен съд – Враца да бъде потвърдено, а жалбата да се остави без уважение.

Апелативен съд – София, като се запозна с жалбата, както и с приложените по делото материали, включително с допълнително изисканите такива, намира следното:

Жалбата е подадена в установения от закона срок, от активно легитимирана страна и срещу подлежащ на касационна проверка съдебен акт,

поради което е процесуално допустима.

Разгледана по същество същата е неоснователна.

С Решение от 19.01.2021 г. по ЧНД № 220/2020 г. по описа на ОС-Монтана, потвърдено с Решение на Апелативен съд – София по ВНЧД № 137/2021 г. са признати и приети за изпълнение в Република България два съдебни акта – присъда № 27/2018 г. на Наказателен съд Шарлероа и присъда № 2855/2018 г. на Апелативен съд – Монс, Кралство Белгия, с които българският гражданин К. С. е осъден общо на девет години и три месеца „лишаване от свобода“ за престъпления по чл. 379, чл. 380bis, чл.380ter, чл. 381, чл.382, чл.383а от НК на Кралство Белгия, съответстващи на чл.159а, ал.2, т.4 и т.6, вр. ал.1 и чл.159б, ал.2, вр. ал.1 от НК. За изтърпяването на наложеното наказание „лишаване от свобода“ в посочения размер, ОС-Монтана е определил на основание чл.57, ал.1, т.1 от ЗИНС първоначален „строг“ режим.

Видно от приложените писмените доказателства е, че осъденият С. е бил предаден на българските власти и е постъпил в затвора – Враца за изтърпяване на наложеното наказание. Наказанието е било приведено в изпълнение на 01.10.2021 г., като на основание чл.12, ал.9 от ЗПИИСАННЛСМВЛС е приспадната изтърпяната част от наказанието „лишаване от свобода“, считано от 21.03.2017 г.

На 07.10.2021 г. лишеният от свобода С. е настанен в 5-та група, като на 03.02.2022 г. по режимни съображения е преместен в ЗОЗТ „Бойчиновци“. Впоследствие на 29.08.2022 г. С. е върнат обратно в корпуса на затвора и настанен в 5-та група поради извършени от него нераглеменирани дейности, изразяващи се в предоставяне на вещи на други лишени от свобода срещу лихва и подлагането на тормоз на тези лица при неиздължаване.

За времето на престоя в затвора до момента, жалбоподателят е нарушавал е системно вътрешния ред, като проявите му градирали. Поради това си поведение, С. е многократно наказван, както следва:

- Със заповед № Л-202/24.01.2022 г., издадена от началника на затвора му е наложено наказание „писмено предупреждение“ за това, че на 06.01.2022 г. при извършена проверка на СП № 311 е установено осъденият С. да седи на маса с други лишени от свобода, като в ръцете си е държал карти, при краката му е намерен плик със сто кутии цигари, а на масата пред него са открити още 16 кутии с цигари. Посочено е, че с това си деяние осъденият С. е нарушил чл.96, т.3 от ЗИНС във вр. чл.82, ал.6 от ППЗИНС и същото представлява дисциплинарно нарушение съгласно чл.100, ал.2, т.5 във вр. ал.1 от ЗИНС.
- Със заповед № 267/31.01.2022 г., издадена от началника на затвора му е наложено наказание „извънредно дежурство по поддържане на чистотата и хигиената“ за срок от седем дни за това, че на 18.01.2022 г. е участвал в хазартни игри със залог цигари, като с действията си е нарушил чл.97, т.6 от ЗИНС – дисциплинарно нарушение по чл.100, ал.2, т.5 във вр. ал.1 от ЗИНС.
- Със заповед № Л- 370/08.02.2022 г., съставена от началника на затвора му е наложено наказание „извънредно дежурство по поддържане на чистотата и хигиената“ за срок от седем дни за това, че при проверка на СП № 311 е установено, че вратата на спалното помещение е била залостена и при претърсването му сред личните вещи на осъдения С. е намерен 1 брой бял адаптер за зареждане на телефон „Самсунг“, без документ за собственост. Отражено е, че с това деяние лишеният от свобода С. е нарушил рзпоредбата на чл.96, т.3 и чл.97, т.11 от ЗИНС, с

което е реализирал дисциплинарно нарушение по чл.100, ал.1, вр. ал.2, т.5 от ЗИНС.

- Със заповед № 422/14.02.2022 г., издадена от началника на ЗОЗТ „Бойчиновци“ е му е наложено наказание „забрана за участие в колективни мероприятия във или извън местата за лишаване от свобода“ за срок от три месеца за това, че в личния багаж на лишения от свобода С. са открити един чифт маратонки „Reebok“ и зимна шапка „Puma“, собственост на осъдения Г. М.. С това деяние е прието, че осъденият С. е нарушил е нарушил разпоредбата на чл.96, т.2 от ЗИНС и същото се явява дисциплинарно нарушение съгласно чл.100, ал.1, вр. чл.100, ал.2, т.5 от ЗИНС
- Със заповед № 2379/24.08.2022 г., изготвена от началника на ЗОЗТ „Бойчиновци“ му е наложено наказание „изолиране в наказателна килия“ за срок от пет денонощия“ за това, че след постъпил сигнал на 21.08.2022 г. на електронната поща на ЗОЗТ с прикачен файл с видеозапис, е установено лишеният от свобода С. в присъствието на друго осъдено лице Д. Д., да размахва пачка с пари. В сигнала е посочено, че осъденият С. манипулира другите затворници – дава им цигари и наркотици с цел да изпълняват безотказно поръчките му. Прието е, че с действията си осъденият С. е нарушил чл.96, т.3 от ЗИНС и чл.97, т.4 от ЗИНС и реализирал дисциплинарно нарушение по чл.100, ал.1, вр. чл.100, ал.2, т.5 от ЗИНС.
- Със заповед № 2750/27.09.2022 г., съставена от началника на затвора му е наложено наказание за това, че при получен на 24.08.2022 г. видеозапис от извършена проверка е установено, че осъденият С. е размахвал банкноти и раздавал от същите на други лишени от свобода, като действието се развивало под звуците на музика в спално помещение в зона „А“ на ЗОЗТ „Бойчиновци“. Посочено е, че осъденият С. е нарушил разпоредбата на чл.97, ал.1, т.3 от ЗИНС, което се явява дисциплинарно нарушение съгласно чл.100, ал.2, т.1 във вр. ал.1 от ЗИНС.

Това, че лишеният от свобода С. е нарушавал системно установения ред е изводимо и от данните, съдържащи се в докладна записка с вх. № 6900/13.07.2022 г., съставена от началника на ЗОЗТ „Бойчиновци“. В нея е отразено, че е бил депозиран сигнал за осъществявана от С. лихварска дейност – давал телефони и цигари на други лишени от свобода срещу лихва, като ги подлагал на тормоз, ако се забавят или не върнат дължимото. Посочено е също така, че на 12.07.2022 г. е възникнално напрежение между С. с лишените от свобода Л. Г. и В. О.. Последният е бил силно притеснен, което наложило спешната му консултация с психолог – инсп. Б. Г.. Споделеното от осъдения О. пред психолога било обективизирано със съставянето на докладна записка № 8849/13.07.2022 г, от съдържанието на която се установява, че лишеният от свобода О. се страхува от саморазпорава със С.. На 13.07.2022 г. осъденият О. е подал и писмена жалба, с която официално е уведомил затворническата администрация за извършваните от С. нерагламентирани дейности.

От приложения в затворническото досие първоначален доклад, изготвен от ИСДВР Т.Т. се установява, че осъденият С. има множество дефицитни зони, сред които попадат тези свързани с отношението му към правонарушението, междуличностните проблеми, уменията му за мислене, начина на живот и обкръжението му. Поради това рискът от рецидив е оценен като среден и възлизащ на 76 точки. По отношение на риска от вреди спрямо администрацията на затвора е възприет нисък такъв, но спрямо останалите

лишени от свобода – среден.

Предвид гореизложените обстоятелства на 26.08.2022 г. осъденият С. е изслушан на основание чл.120, ал.4 от ЗИНС, за което е съставен надлежен протокол. Непосредствено след това, началникът на затвора е изготвил предложение до главния директор на ГД „ИН“ да вземе мярка по чл.120, ал.1 от ЗИНС спрямо жалбоподателя, с цел да бъдат предотвратени посегателства върху живота и здравето на други лица лишени от свобода.

Със Заповед № Л- 3855/31.08.2022 г., издадена от главния директор на ГД „ИН“ е взета предложената превантивна мярка спрямо лишения от свобода С. „изолиране в единична килия, без право на участие в колективни мероприятия“ за срок от два месеца. Компетентният административен орган се е мотивирал, че осъденият С. е проявявал системност и упоритост при осъществяването на еднотипни нарушения, свързани предимно с хазартни дейности. Изтъкнал е също, че изтърпяните до момента на постановяване на мярката наказания не са подействали възпиращо на осъдения С., а напротив – действията на същия дори са ескалирали в насока засягане и на други лишени от свобода, върху които е упражнявал различни форми на принуда.

Така, на 31.08.2022 г. осъденият С. е бил настанен в единична килия за изпълнение на опеделената му мярка по горепосочената заповед за налагане на превантивната мярка. Съгласно разпореждане № 393/20.10.2022 г. на Окръжен съд – Враца по ЧНД № 567/202 г. временно е спряно изпълнението на заповедта, тъй като тя е била атакувана по съдебен ред. Изпълнението на заповедта е възобновено на 25.10.2022 г. с получаването на Решението на Окръжен съд – Враца № 104/24.10.2022 г. Мярката по чл.120, ал.1 от ЗИНС е изпълнена спрямо лишения от свобода С. на 05.11.2022 г., когато изолирането му е преустановено и същият е настанен в общи помещения заедно с останалите лишени от свобода.

С оспореното пред апелативния съд решение на Окръжен съд – Враца, заповедта на главния директор на Главна дирекция „Изпълнение на наказанията“ за определянето на мярката, е потвърдена като правилна и законосъобразна. Съдът е обсъдил становището на жалбоподателя и е намерил за верни съображенията на главния директор на ГД „ИН“, мотивирали го да издаде съответния акт на основание чл.120, ал.1 от ЗИНС.

Настоящата съдебна инстанция изцяло споделя изводите, залегнали в атакуваното решение.

Както правилно Окръжен съд – Враца е посочил, заповедта на административния орган е постановена при пълно съответствие с изискванията на материалния закон и съдопроизводствените правила, като също така е обоснована – приетите фактически положения изцяло кореспондират с доказателствата по делото.

Същата е издадена от компетентен орган по чл.120, ал.1 от ЗИНС – от главния директор на ГД „ИН“. Относно спазването на установената форма, съдът намира, че същата отговаря на реквизитите на чл.59, ал.2, т.4 от АПК, като е съставена в писмена форма и съдържа фактически и правни аргументи. Противно на отправените упреци от защитата, не е допуснато съществено нарушение на административнопроизводствените правила – спазено е изискването по чл.120, ал.4 от ЗИНС и заповедта е издадена по предложение на началника на затвора, като преди това осъденият е изслушан, за което е съставен и протокол.

На следващо място, мярката отговаря на материалноправните изисквания на чл.120, ал.1 от ЗИНС. Предпоставките за вземане на такава мярка са три:

предотвратяване на бягство; предотвратяване на посегателство срещу живота и здравето на други лица; предотвратяване на други престъпления. В случая, както е приел и органът, наложил мярката, са налице две от посочените предпоставки, а именно предотвратяване на посегателство върху живота и здравето на други лица и извършването на други престъпления.

Мярката по чл.120, ал.1 от ЗИНС е превантивна и се постановява при наличието на достатъчно данни, т.е когато може да се направи основателно предположение за възможно накърняване на физическата неприкосновеност на други лица и извършването на престъпление. В случая такъв извод, според настоящия състав, противно на твърденията на жалбоподателя, следва безспорно от доказателствата по делото. Видно от затворническото досие на С., осъденият е системен нарушител на установения ред в пенитенциарното заведение, обусловило многократното му санкциониране с дисциплинарни наказания по ЗИНС. Правилно при извършването на преценка в тази насока е поставен акцент на следните писмени доказателства: заповед № 2379/24.08.2022 г. и докладна записка с вх. № 6900/13.07.2022 г., изготвени от началника на ЗОЗТ „Бойчиновци“, тъй като същите се открояват с конкретни данни за извършени нарушения от осъдения С., свързани именно със застрашаване на здравето на други лишени от свобода, реда и сигурността на институцията и които сами по себе си сочат и на евентуално осъществени престъпления /принуда, лихварство/. При все това, както правилно е констатирал и контролирания съд, в периода на временното спиране на изпълнението на мярката поради обжалването ѝ, осъденият С. отново е извършил нарушение, за което е бил наказан с налагане на дисциплинарно наказание – с последната от изброените по-горе заповеди, а именно заповед № 2750/27.09.2022 г.,

АС-София се разграничава проверяваната инстанция единствено досежно становището ѝ, че в случая следва да цени и текущия доклад за ревизия и оценка на риска от рецидив, от който се установява усилване на този риск от първоначалните средни стойности, възлизащи на 76 точки, на висок – 88 точки. Това е така, понеже въпросният доклад е съставен на 04.10.2022 г., т.е след датата на постановяване на атакуваната заповед. При това положение следва да се приеме за меродавен първоначално изготвеният доклад, датиращ от 07.10.2021 г. В него обаче също е отбелязано, че осъденият С. е с трайно формирани криминални нагласи, склонен е да действа импулсивно и рисково. Упоменато е също, че рискът от вреди към останалите лишени от свобода е среден, като при предишен престой С. е бил наказан за побой върху друг лишен от свобода.

Несподеляемо е оплакването на защитника на осъдения за нарушение на принципа “non bis in idem” и разпоредбата на чл.105, ал.2 от ЗИНС. От материалите по приобщената в настоящето производство дисциплинарна преписка се установява, че действително за кратък период от време по отношение на осъдения С. са постановени два административни акта, а именно Заповед № Л-2379/24.08.2022 г. на началника на ЗОЗТ „Бойчиновци“, с която е наложено дисциплинарно наказание „изолиране в наказателна килия“ за срок от пет дни и Заповед № Л-3855/31.08.2022 г. на директора на ГД „ИН“ за налагането му на административна мярка „изолиране в единична килия без право на участие в колективни мероприятия“ за срок от два месеца. Видно е, че цитираните заповеди не са идентични по своето съдържание, като същите са съставени на различни основания и компетентни органи, съответно диференциран е редът и за тяхното обжалване. По-конкретно с втория административен акт, който се оспорва по настоящото дело, спрямо лишения от свобода е взета мярка по чл.120, ал.1 от ЗИНС, която за разлика от

санкцията по първия акт не представлява наказание, макар и да е уредена систематично в Глава девета от ЗИНС със заглавие „Правно положение на лишените от свобода. Средства за поддържане на реда и дисциплината в местата за лишаване от свобода“, Раздел II „Мерки за поощрения и дисциплинарни наказания“. Тя има превантивен характер и за разлика от наказанието, чрез нея законът не се стреми да оказва поправително и превъзпитателно въздействие, а да се предотврати бъдещо общественоопасно поведение. При това, правилно главният директор на ГД „ИН“ при налагането ѝ се е мотивирал именно с извършените от лишения от свобода С. нарушения, отличаващи се с упоритост и системност, за които лицето е санкционирано многократно и на обстоятелството, че наложените му наказания не са изиграли необходимия възпиращ и коригиращ ефект. Позоваването на административния орган, включително и на Заповед № Л-2379/24.08.2022 г. в никакъв случай не означава, че лишеният от свобода два пъти е търпял неблагоприятни последици за едно и също деяние, защото както по-горе бе изяснено, санкцията по чл.111 от ЗИНС и мярката по чл.120 от ЗИНС не са идентични, а се разграничават по основанията за налагането им, целите и обхвата им.

Несъстоятелни се явяват и възраженията на защитата за непропорционално прилагане на разпоредбата на чл.120, ал.1 от ЗИНС. В този контекст настоящият съд следва да отбележи, че поначало не е компетентен да се произнася относно наведените доводи за нецелесъобразност на атакувания акт, доколкото соченото основание не е сред касационните такива, регламентирани в чл.209 от АПК.

Ето защо и на основание чл.120, ал.2 от ЗИНС вр. с чл.221, ал.2 от АПК, Апелативен съд-София

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение на Окръжен съд-Враца № 104 от 24.10.2022 г. по ЧНД № 567/2022 г., с което е потвърдена заповед № Л-3855/31.08.2022 г., издадена на основание чл.120, ал.1 от ЗИНС, на главния директор на ГД „Изпълнение на наказанията“, за изолиране на осъдения К. С. С. в единична килия без право на участие в колективни мероприятия за срок от два месеца.

Решението е окончателно.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____